

## PROTI VŠEM

Celé odfláknuté léto v lese rozhodl se napravit ve své maličkosti a je mu jak před bouří – dech supravodivý, řečiště přetéká, mlýnek srdce rozklapaný v módu řehtačky.

– Ó, bláhový! Jsi v marné očekávání zavínut, rozpálen do předem prohrané rvačky!

Pak důsledně rozkopává všechny houby, které si ho samy znovu a znovu nacházejí. Za nechápavého výrazu houbařů.

Ještě důslednější zima na smrtelně chladných kamenných tabulích potichu vymaže vzorec naivního trouby a započítá respekt od hlavy k patě napnutého muže.

– Ó, bláhový! Ty před všemi nabízenými šípy světa dáš přednost suché trávě trčící ze závěje?

A samozřejmě, že řezou až na krev, stébla, jež rukou trhá, a přestože mu vypíchla už sté šťastné oči, pořád se směje.